

עפ"ת 47971/05/21 - אלון בניטה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 47971-05-21 בניטה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52213420269

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער	אלון בניטה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ביום 9.4.20 נמסר למערער כתב אישום והזמנה לדין בגין נהיגת רכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש, בניגוד לסעיף 308(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

בדין בבית המשפט לתעבורה במחוז המרכז (כב' השופטת כהן) בתתע 5832-05-20 ביום 20.4.21, אישר המערער כי נמצא ליקוי ברכבו וניתנו לו 4 ימים לתקנו, אולם הדבר לא עלה בידו בשל הסגר ואף המוסך היה סגור. הדיון נדחה ליום 9.5.21 לצורך העמדת ייצוג (לאחר שהמערער הצהיר כי ב"כ דהיום אמור לייצג אותו), והמערער הוזהר לגבי חובת התייצבות.

נוכח אי התייצבות המערער בדין ביום 9.5.21 הורשע המערער ונדון בהיעדרו ל- לקנס בסך של 3000 ש"ח, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 4 חדשים, ופסילה מותנית. בגזר הדין צוין כי לחובת המערער 11 הרשעות תעבורתיות מהן בעבירות חמורות, חרף וותק נהיגה קצר מאז שנת 2019.

ביום 10.5.21 הציג ב"כ המערער יפוי כוח לתיק, וביום 11.5.21 הוגשה על ידו בקשה לביטול פסק הדין, בטענה כי המערער סבר בטעות כי הדיון נקבע ליום 9.6.21, וכי בפיו טענות הגנה העשויות להשפיע על החלטת בית המשפט. לבקשה צורף תצהירו של המערער.

ביום 12.5.21 דחה בית המשפט את הבקשה. צוין כי טעות אינה מהווה עילה לביטול פסק הדין, וכי התצהיר שהוגש "כללי וסתמי", ולא מפורטות בו טענות "לגופו של עניין". בקשה נוספת לעיון מחדש, בה שטח המערער את קשייו הכלכליים, בהיותו משמורן של בתו במחצית הזמן, ונזקק לרכבו, אותו מכר בינתיים, ובכך טען, "רופא הפגם", נדחתה אף היא.

בהודעת הערעור מוסיף וטוען ב"כ המערער כי המערער שכח בתום לב על מועד הדיון, כי המערער הודיע לב"כ על

מועד הדיון באמצעות מסרון, וכי עורך הדין לא ראה את ההודעה, וכי בפיו טענות הנוגעות להשלכות הקשות של פסילת רישיון על אפשרות השתכרותו, בהיותו עובד במשלוחים בעסקי אוכל.

לא ראיתי מקום להורות על ביטול פסק הדין.

אין בפיו של המערער טענה של ממש לגבי אי ההתייבבות, וטענת "שכחתי" או "התבלבלתי" מטעם זה או אחר, אינה מסייעת. עולה גם כי כבר למחרת מתן פסק הדין הוצג יפוי כוח מטעם ב"כ המערער בבית משפט קמא, באופן שיש בו כדי להצביע על כך שהמערער היה מודע לקיומו של הדיון. בנוסף, כפי שציין בית משפט קמא, לא מעלה המערער כל טענה לגופה של אשמה, ואף אישר כאמור כי דבר הליקוי ברכב היה ידוע לו, והמערער יכול היה להימנע משימוש ברכב שהיה אסור בשימוש, עד שתתאפשר תיקון התקלה.

עם זאת החלטתי לפנים משורת הדין, להפחית מעונש הפסילה בפועל ולהעמידו על 3 חדשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, וזאת נוכח אילוצי הקורונה במועד ביצוע העבירה, בעיצומה של תקופת הקורונה, ולנוכח עונש המינימום הקבוע בצידה של העבירה. אין שינוי במרכיבי העונש האחרים.

הערעור מתקבל כפוף לאמור.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה עד יום 14.7.21.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים בדואר/נט.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"א, 02 יולי 2021, בהעדר הצדדים.